

Onze maatschappij is geobsedeerd door economische groei, verslaafd aan consumptie en daardoor verstrikt geraakt in een behoeftenspiraal. In het licht van de naderende schaarste aan fossiele brandstoffen blijkt ze een kolos op lemen voeten te zijn, verblind door de illusie dat de moderne technologie voor alles een oplossing heeft, de aarde onuitputtelijk is en de mens onbeperkte mogelijkheden heeft. Volgens Ton Lemaire vloeit dit alles voort uit het geloof in de vooruitgang, bij uitstek de religie van de moderniteit, die gevoed wordt door de antieke mythe van de held Prometheus, die het vuur stal van de goden en het aan de mensen gaf.

In *De val van Prometheus* stelt Lemaire deze overmoed aan de kaak. Hij pleit voor vrijwillige eenvoud, een kleine ecologische voetafdruk en een herwaardering voor het kleinschalige en lokale. Hij meent dat er een fatale samenhang bestaat tussen vooruitgang en vernietiging, waar aan we alleen kunnen ontsnappen als we ons bevrijden van een denk- en productiewijze die zowel mensen als de aarde opoffert aan haar megalomane projecten en onmatige groei.

Door de verscheidenheid van perspectieven en besproken onderwerpen - van reclame, de hapsnap-cultuur, sport, geld en kanker tot economie, monotheïsme en globalisering - en het samengaan van een breed theoretisch kader met een veelheid aan concrete problemen is deze kritische diagnose van onze cultuur een betrokken en levendig boek dat door de economische crisis een onverwachte actualiteit heeft gekregen.